

Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης

Τ.Θ. 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 2310-46 27 44 Fax: 463 455

Ἦχος γ' * Ἑωθινόν δ'

ΜΝΗΜΗ

ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΟΠΟΛΕΙ ΤΗΣ
ΑΡΜΕΝΙΑΣ 45 ΜΑΡΤΥΡΩΝ
+319

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Λουκ. 24,1-12.

Οἱ Μυροφόρες πῆγαν στόν τάφο τό πρωί καί εἶδαν μέ ἀπορία σηκωμένη τή βαρειά ταφόπλακα. Δύο ἀστραφτοφορεμένοι ἄνδρες τίς πληροφοροῦν γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ Μυροφόρες ἐπιστρέφουν καί διηγοῦνται στούς Μαθητές, αὐτά πού εἶδαν καί ἄκουσαν. Οἱ Μαθητές θεωροῦν ὅτι αὐτά πού ἄκουνε νά τούς διηγοῦνται εἶναι παραλήρημα τοῦ πόνου τῶν γδναικῶν! Ὁ Πέτρος ὅμως τρέχει στό μνημα, τό βρίσκει ἄδειο, εἶδε ὅτι μόνο τά σάβανα ἦταν ἐκεῖ καί ἔφυγε μόνος του γεμάτος θαυμασμό!

1 **Τ**ῆ μιᾶ τῶν Σαββάτων ὄρθρου βαθέος

ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα μετὰ τὸ Σάββατο ἀπὸ
τά βαθιὰ χαράματα

**φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα
καὶ τινες σὺν αὐταῖς.**

ἦρθαν οἱ γυναῖκες στὸν τάφο ἔχοντας Τὰ
ἀρώματα πού εἶχαν ἐτοιμάσει· ἦρθαν καὶ
μερικές ἄλλες μαζί τους.

2 Εὗρον δέ τὸν λίθον

ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου·

Βρῆκαν τότε τὴν πέτρα κυλισμένη ἀπὸ
τὸ μνήμα

3 καὶ εἰσελθοῦσαι

οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

καὶ ὅταν μπῆκαν σ' αὐτό δέν βρῆκαν τὸ
σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο

ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου

Καθὼς ἀποροῦσαν γι' αὐτό

καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς

ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

φάνηκαν μπροστὰ τους δύο ἄνδρες μέ
ἀστραφτερές στολές.

5 Ἐμφόβων δέ γενομένων αὐτῶν

καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν,

εἶπον πρὸς αὐτάς·

Κι ἐνῶ κατατρομαγμένες εἶχαν σκυμμένο
τὸ πρόσωπο τους πρὸς τὴ γῆ, τίς
ρώτησαν:

τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἐστὶν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη·

Τί ζητᾶτε τόν ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; Δέν εἶναι ἐδῶ, ἀναστήθηκε!

**μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν
ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων**

Θυμηθεῖτε τί σᾶς εἶπε, ὅταν ἀκόμη ἦταν στή Γαλιλαία.

- 7 **ὅτι δεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
ἀμαρτωλῶν,**

Σᾶς εἶπε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά παραδοθεῖ στά χέρια τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ,

καί σταυρωθῆναι

καί τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

νά σταυρωθεῖ καί τήν τρίτη ἡμέρα ν' ἀναστηθεῖ.

- 8 **Καί ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.**
Θυμήθηκαν τότε τά λόγια του.

- 9 **Καί ὑποστρέψασαι ἀπό τοῦ μνημείου
ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα
καί πᾶσι τοῖς λοιποῖς.**

Ἐπέστρεψαν ἀπό τό μνημα κι ἀνήγγειλαν ὅλα αὐτά στους ἑνδεκα μαθητές καί σ' ὅλους τούς ἄλλους.

- 10 **Ἦσαν δέ ἡ Μαγδαληνή Μαρία
καί Ἰωάννα καί Μαρία Ἰακώβου
καί αἱ λοιπαί σύν αὐταῖς,
αἱ ἔλεγον πρὸς τούς ἀποστόλους ταῦτα.**

Αὐτές πού τά ἔλεγαν αὐτά στους ἀποστόλους ἦταν ἡ Μαρία ἡ

Μαγδαληνή, ἡ Ἰωάννα, ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καί οἱ ὑπόλοιπες πού ἦταν μαζί τους.

- 11 **Καί ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν καί ἠπίστουν αὐταῖς.**

Τά λόγια αὐτά τούς φάνηκαν σάν παραλήρημα καί δέν τίς πίστευαν.

- 12 **Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν ἐπὶ τό μνημεῖον**

Ὁ Πέτρος ὁμῶς σηκώθηκε κι ἔτρεξε στό μνημα.

καί παρακύψας

βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα

Ὅταν ἔσκυψε, εἶδε τὰ σάβανα μόνα

καί ἀπῆλθε

πρός ἑαυτὸν θαυμάζων τό γεγονός.

καί γύρισε σπίτι του γεμᾶτος ἀπορία γι' αὐτό πού ἔγινε.

Ἐξαποστειλᾶριον δ'

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες,

ἴδωμεν ἐπιστάντας

ἐν ζωηφόρῳ μνήματι

ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις

ἐσθῆσεσι μυροφόροις

κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν·

τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος

ἔγερσιν διδαχθῶμεν

καί πρὸς ζωὴν

ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ

καί τόπραχθέν θαυμάσαντες
μείνωμεν Χριστόν βλέψαι.

Θεστοχίον

Τό Χαίρετε φθεγγάμενος
διημείψω¹ τήν λύπην
τῶν προπατόρων, Κύριε,
τήν χαράν ἀντεισάγων
ἐγέρσεώς Σου ἐν κόσμῳ·
ταύτης οὖν, ζωοδότα,
διά τῆς κυησάσης Σε
φῶς φωτίζον καρδίας,
φῶς οἰκτιρμῶν
τῶν Σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν Σοι·
Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε,
δόξα τῇ Σῇ ἐγέρσει.

Δοξαστικόν δ'

Ἦχος δ'.

Ἦσθρος ἦν βαθύς
καί αἱ γυναῖκες ἦλθον
ἐπί τό μνημά Σου Χριστέ·
ἀλλά τό σῶμα οὐχ εὐρέθη
τό ποδούμενον αὐταῖς·
διό ἀπορουμέναις
οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν
ἐπιστάντες, «Τί τόν ζῶντα
μετά τῶν νεκρῶν ζητεῖτε;» ἔλεγον·

---

¹ Ἀντάλλαξες

«Ἠγέρθη, ὡς προεῖπε!
 Τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων Αὐτοῦ;»
 Οἷς πεισθεῖσθαι
 τά ὀραθέντα ἐκήρυττον·
 ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τά εὐαγγέλια.
 Οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς² οἱ μαθηταί.
 Ἄλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε καί ἰδὼν
 ἐδόξασέ Σου πρὸς ἑαυτὸν τά θαυμάσια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'

Εὐφραινέσθω τά οὐράνια!
 Ἀγαλλιάσθω τά ἐπίγεια!
 Ὅτι ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,
 ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
 πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
 ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς
 καί παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν χριστιανῶν
 ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
 μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
 ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,

---

² Νωθοί, ἀποναρκωμένοι στό νοῦ.

τῶν πιστῶς, κραυγαζόντων Σοι·
 τάχυνον εἰς πρεσβείαν
 καί σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἥ προστατεύουσα αἰεί,
 Θεοτόκε, τῶν τιμώντων Σε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκειμένον. Ἦχος γ'. Ψαλμός 46.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

**Πρός Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
 τό ἀνάγνωσμα. (6,18-23.)**

**ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
 ΕΙΝΑΙ Η ΑΙΩΝΙΟΣ ΖΩΗ**

Ἀπελευθέρωση ἀπό τῆ δουλεία
 στήν ἁμαρτία καί στό θάνατο
 καί δωρεάν ἀπόλαυση καί διασφάλιση
 τῆς αἰώνιας ζωῆς!

Ἡ παλαιά ζωή τοῦ ἀνθρώπου προτοῦ
 πιστέψῃ καί ἡ νέα ζωή τῶν πιστῶν
 μετά τό Βάπτισμα.

Ἡ δουλεία τοῦ ἀνθρώπου στήν
 ἁμαρτία εἶναι θάνατος. Ἡ ἐλευθερία πού
 χαρίζει ὁ Χριστός στόν πιστό, εἶναι
 αἰώνιος ζωή.

Ἡ νέα ζωή τῶν Χριστιανῶν ἐπί τῆς
 γῆς εἶναι ζωή ἐλευθερίας καί ἁγιασμοῦ
 τήν ὁποίαν χαρίζει ὁ Χριστός.

Ἄλλοτε πρό τοῦ Βαπτίσματος οἱ ἄνθρωποι ἦταν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας καί ζοῦσαν μέσα στήν ἀκαθαρσία καί τήν ἀνομία, μέ ἀποτέλεσμα νά εἶναι καταδικασμένοι. «Εἰς τήν ἀνομίαν». Μέ τό Βάπτισμά τους ἐλευθερώνονται ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας καί ὑποτάσσονται στή δικαιοσύνη καί τό νόμο τοῦ Θεοῦ μέ ἀποτέλεσμα νά ἀγιάζονται. Αὐτός εἶναι ὁ πνευματικός νόμος τῆς ζωῆς:

**Ἡ ἁμαρτία γεννᾷ θάνατο
ἐνῶ ἡ ἐλευθερία πού χαρίζεται ὁ Θεός
ὁδηγεῖ στόν ἀγιασμό καί τήν αἰώνια ζωή.**

Τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὅτι, ὁ Χριστός ἀπελευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ὑποδούλωσή του στήν ἁμαρτία καί στό θάνατο πού τήν συνοδεύει καί χαρίζει ἀγιασμό στόν πιστό πού βαπτίζεται, ὁ ὁποῖος τόν προετοιμάζει καί τόν εἰσάγει στήν αἰώνια ζωή. Ἡ ἀληθινή ἐλευθερία, πού ζεῖ ὁ ἄνθρωπος κοντά στό Χριστό, εἶναι συνέπεια τῆς πίστεως τήν ὁποῖαν ὁμολογεῖ καί τήν ὁποῖαν ἐπισφραγίζει μέ τήν προσέλευσή του στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία τόν ὑποδέχεται μέ τό Βάπτισμα.

Ἡ ἔννοια τῆς περικοπῆς – τό μήνυμα πού ἀπευθύνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στους Ρωμαίους πού βαπτίσθηκαν, εἶναι

τό ἐξῆς: Ἄφου πιστέψατε καί βαπτιστήκατε, προσήλθατε στόν Χριστό καί ἐνωθήκατε μαζί Του. Ἐτσι ἐγίνατε μέλη τοῦ σώματός Του, εἶστε πιά «ἐν Χριστῷ». Γι' αὐτό τώρα πιά εἶστε ἐλεύθεροι ἀπό τήν ἁμαρτία καί «δοῦλοι τοῦ Θεοῦ».

18 **Ἀδελφοί,**

ἐλευθερωθέντες ἀπό τῆς ἁμαρτίας
ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

Ἀδελφοί, εἶστε πιά ἐλεύθεροι ἀπό τήν
ἁμαρτία κι ὑπηρετεῖτε τό καλό, τό δίκαιο.

Ἀνθρώπινον λέγω

19 **διὰ τήν ἀσθένειαν τῆς σαρκός ὑμῶν.**

Μιλῶ ἀνθρώπινα, λόγω τῆς ἀνθρώπινης
ἀδυναμίας σας, γιά νά καταλάβετε.

Ὅσπερ γάρ παρεστήσατε τά μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ ἀκαθαρσία καί τῇ ἀνομίᾳ
εἰς τήν ἀνομίαν,

Ὅπως ἄλλοτε εἶχατε παραδώσει τόν
ἑαυτό σας ὑπόδουλο στήν ἀκαθαρσία καί
στήν παρανομία μέ ἀποτέλεσμα νά ζῆτε
ἀντίθετα πρὸς τό νόμο τοῦ Θεοῦ,

οὕτω νῦν παραστήσατε τά μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

ἔτσι τώρα πρέπει νά παραδώσετε τόν
ἑαυτό σας νά γίνῃ δοῦλος στό νόμο τοῦ
Θεοῦ, γιά νά ἁγιασθῆτε.

20 **Ὅτε γάρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας,
ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.**

Γιατί τότε πού ἦσασταν δούλοι τῆς
ἀμαρτίας, ἦσασταν ἐλεύθεροι ἀπό τό νόμο
τοῦ Θεοῦ.

21 **Τίνα οὖν καρπόν εἶχετε τότε
ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε;**

Τό γάρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

Ποιό καρπό ὅμως εἶχατε τότε ἀπ' ὅσα
ἐκάνατε τότε, γιά τά ὁποῖα τώρα βέβαια
ντρέπεσθε; Τό τέλος ἐκείνων ἦταν θάνα-
τος.

22 **Νυνί δέ**

ἐλευθερωθέντες ἀπό τῆς ἀμαρτίας

δουλωθέντες δέ τῷ Θεῷ

ἔχετε τόν καρπόν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν,

τό δέ τέλος ζωῆν αἰώνιον.

Τώρα ὅμως πού ἐλευθερωθήκατε ἀπό τήν
ἀμαρτία καί γίνατε δούλοι τοῦ Θεοῦ, ἔχετε
τήν καρποφορία σας, πού εἶναι ὁ ἁγιασμός
καί ἀποτέλεσμα τήν αἰώνια ζωή!

23 **Τά γάρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος,
τό δέ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωῆ αἰώνιος
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.**

Γιατί ὁ μισθός πού δίνει ἡ ἀμαρτία εἶναι
ὁ θάνατος, ἐνῶ τό δῶρο πού χαρίζει ὁ Θε-
ός εἶναι ἡ αἰώνια ζωή, τήν ὁποῖαν χαρίζει
διά τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ'. Ψαλμός 30.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐπί Σοί, Κύριε, ἤλπισα

μή κατασχυνθείην εἰς τόν αἰῶνα.

Γενοῦ μοι εἰς Θεόν ὑπερασπιστήν
καί εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν
ὀφθαλμούς διάνοιξον
εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου
κηρυγμάτων κατανόησιν.
Ἐνδες ἡμῖν
καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν
φόβον,
ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες
πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,
πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τήν Σήν
καί φρονοῦντες καί πράττοντες.
Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,

νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμὴν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον, 8,5-13

Ἡ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τό πρόβλημα τῆς ἀλλοτριώσεως τῶν Ἰουδαίων τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ τό ἀντιμετωπίζουν πάντοτε καί σήμερα οἱ χριστιανοί. Κινδυνεύουν νά βρεθοῦν ξένοι πρὸς τό Θεό πού λένε ὅτι πιστεύουν καί νά χάσουν τά δικαιώματα τῆς Ἐπαγγελίας, γιατί χωρίς νά τό ἀντιληφθοῦν ἔχασαν τήν πίστη στό λόγο τοῦ Θεοῦ, μένοντας προσκολλημένοι στούς ἐξωτερικούς τύπους τῆς λατρείας. Δέν πρόσεξαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ! Ὁ Θεός τούς κάλεσε καί τούς ἀνέθεσε νά Τόν γνωρίσουν καί νά Τόν φανερώσουν, νά Τόν «μαρτυρήσουν», σέ ὅλο τόν κόσμο, γιά νά μεταδώσουν τή σωτηρία σέ ὅλα τά ἔθνη. Τόν κράτησαν ἀποκλειστικά δικό τους Θεό καί Τόν ἤθελαν προστάτη τοῦ Ἰσραήλ τους! Δέν τήρησαν τήν ὑποχρέωση πού εἶχαν ἀναλάβει νά προσελκύσουν κοντά Του ὅλα τά ἔθνη τῆς

γῆς.

Ναί εἴμαστε ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ, ἀλλά πρέπει νά προσελκύσωμε κοντά μας ὄλους τούς ἄλλους ἀνθρώπους, νά τούς ἀποκαλύψωμε τόν πραγματικό Πατέρα τους, τό Θεό μας, νά τούς κάμωμε ἀδελφούς μας, Λαό τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε στόν κόσμο, γιά νά πραγματοποιήσῃ τήν υπόσχεση τοῦ Θεοῦ στόν Ἀβραάμ, ὅτι «θά εὐλογηθοῦν μέ σένα ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς». Ὁ περιούσιος λαός ὡστόσο δέν ἐξεπλήρωσε τήν ἀποστολή του, δέν ἐγνώρισε σέ ὄλους τούς λαούς τῆς γῆς τή σωτηρία πού ὁ Θεός ὑποσχέθηκε γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους. Παρερμήνευσαν τή διάκριση μεταξύ καθαρῶν καί ἀκαθάρτων, καί ἀντί νά καλέσουν τούς ἀκάθαρτους νά λουστοῦν καί νά καθαριστοῦν στά νάματα τῆς πίστεως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀπομακρύνονταν μόνο οἱ ἴδιοι ἀπό τούς ἀκαθάρτους καί καυχόντουσαν ὅτι αὐτοί εἶναι «καθαροί» καί ἐγνώριζαν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ! Ἀδιαφοροῦσαν ὅμως καί δέν μετέδιδαν στούς ἄλλους τήν πίστη στό Θεό καί δέν τούς καλοῦσαν νά γνωρίσουν καί νά τηροῦν τό θέλημά Του.

Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ ἔκαναν συνειδητά μιὰ βασική διάκριση τῶν ἀνθρώπων! Ἀπό τή μά ἦταν οἱ Ἰουδαῖοι, ὁ «περιούσιος» Λαός τοῦ Θεοῦ, οἱ «καθαροί», καί ἀπό τήν ἄλλη τά «Ἐθνη», οἱ «Ἕλληνες», οἱ εἰδωλολάτρες, οἱ «ἀκάθαρτοι». Γιά ποιούς ἦλθε ὁ Χριστός; Οἱ Ἰουδαῖοι πίστευαν ὅτι ὁ Χριστός, ἡ σωτηρία, ἀνήκει μόνο στό Λαό τοῦ Θεοῦ, τούς Ἰουδαίους, παρερμηνεύοντας τίς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, πού ἤθελε νά καλέση διά τοῦ Λαοῦ Του, ὅλους τούς ἀνθρώπους στήν πίστη καί στή σωτηρία, νά γίνουν ὅλοι ἕνας Λαός, Λαός «περιούσιος», ὅπως κατάκονται ἀπό τόν ἕνα Ἀδάμ!

Τό ζήτημα εἶναι τεράστιας σημασίας καί ἐμφανίστηκε ἀπό τήν ἀρχή, ὅταν ἀκόμη ἐκήρυττε ὁ Χριστός καί ἐργαζόταν τό ἀπολυτρωτικό ἔργο Του γιά τήν ἀνθρωπότητα!

Στή σημερινή περικοπή τό ζήτημα αὐτό ἐμφανίζεται μέ τή θεραπεία τοῦ δούλου ἑνός εἰδωλολάτρη, τοῦ ρωμαίου Ἑκατοντάρχου.

Στό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου ὑπολανθάνει μέσα στό γενεαλογικό δένδρο τοῦ Ἰησοῦ πού περιλαμβάνει καί ἄλλογενεῖς γυναῖκες. Στό κεφάλαιο 15 τοῦ Ματθαίου ὁ Κύριος ἀποσαφηνίζει

τήν ἔννοια τῆς περί καθαρῶν καί ἀκαθάρτων διατάξεως τοῦ νόμου καί ἀμέσως τό ἐπεξηγεῖ μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῆς θυγατέρας τῆς Χαναanaίας πού εἶναι καί αὐτή συροφοινίκισσα, εἰδωλολάτρισσα, ἀλλά ἔχει πίστη.

Στό τελευταῖο κεφάλαιο ὅμως τοῦ Ματθαίου, μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου θά ξεκαθαριστῆ πλήρως τό ζήτημα μέ τήν ἐντολή Του πρὸς τοὺς Ἀποστόλους Του:

*«Ἐδόθη Μοι πᾶσα ἐξουσία
ἐν οὐρανῶ καί ἐπί γῆς!*

Πορευθέντες

μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη. . .»

Μέ ἀφορμή τήν πίστη πού ἐκφράζει πρὸς τόν Χριστό ἕνας ξένος, ἀλλογενής, εἰδωλολάτρης, ὁ Ρωμαῖος ἐκατόνταρχος, ὁ Κύριος διευρύνει τά ὅρια τῆς ἀποστολῆς Του καί τῆς ἀποστολῆς τῶν Μαθητῶν Του, πρὸς ὅλο τόν κόσμον! **«Ὁ Πατήρ ἀπέσταλκε τόν Υἱόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου!».** (Ιω. 4, 14)

Ὁ Κύριος μεταδίδει τίς εὐλογίες Του στόν κάθε ἄνθρωπο ἀνεξαρτήτως τῆς καταγωγῆς του (ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι δηλαδή Ἰουδαῖος ἢ ἀλλοεθνῆς εἰδωλολάτρης)! Ὁ μόνος ὅρος πού ζητᾶ εἶναι νά πιστέψῃ ὁ προσερχόμενος ὅτι ὁ

Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Θεός Λόγος, καί Κύριος! Ὅτι εἶναι σταλμένος στή γῆ ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα Του, καί ὅτι σταυρώθηκε καί πέθανε καί θάφτηκε καί ἀναστήθηκε ,επί Ποντίου Πιλάτου γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων!

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν πίστη ζήτησε ἀπό τήν ἀρχή ὁ Θεός ἀπό τόν Ἀβραάμ. Αὐτό διακηρύττει καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του.

Ἀξίζει νά προσέξωμε ἐδῶ τήν πλήρη συμφωνία τῆς διδασκαλίας μεταξύ τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἀπό τή μιᾶ, ὅλη ἡ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς ἐποχῆς καί ἀπό τήν ἄλλη, ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ μέ τά συγγράμματά τους στόν Κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης συμφωνοῦ στό θέμα! Ἐπισημαίνομε μόνο τά κείμενα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου πού βιογραφεῖ τόν Χριστό καί ἐκθέτει τή διδασκαλία Του καί τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, γιά νά θαυμάσωμε τήν ἐνότητα τῆς διδασκαλί- ας τοῦ Χριστοῦ γιά τή σωτηρία, γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖον καλεῖται νά σωθῆ ἡ Ἀνθρωπότητα!

Μέ ἀφορμή τή θεραπεία τοῦ δούλου τοῦ ἑκατοντάρχου καί τήν πίστη πού ὁ-

μολογεί αὐτός ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶ-
 ναι Ρωμαῖος, εἰδωλολάτρης, καί τυπικά
 κατά τὸ Νόμο ἀκάθαρτος, ὁ Κύριος στό
 Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου διευρύνει τά
 ὅρια τῆς ἀποστολῆς Του πρὸς ὅλους τοὺς
 ἀνθρώπους «ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
 δυσμῶν». Πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καί
 δυσμῶν ἤξουσι καί ἀνακλιθῆσονται
 μετὰ Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ ἐν
 τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μέ τῇ σύγκριση πού κάνει ὁ Κύριος
 μεταξύ Ἰουδαίων καί ἑκατοντάρχου, δια-
 πιστώνει καί ἐπισφραγίζει τὴν ἀλλοτρι-
 ωση τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὰ
 κληρονομικά του δικαιώματα στήν «ἐ-
 παγγελία», στήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ γιὰ
 τὴν κληρονομία τῆς Βασιλείας τῶν Οὐ-
 ρανῶν καί διευρύνει τὸ Εὐαγγέλιό Του,
 τὸ καθιστᾷ οἰκουμενικό.

5 **Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ**

Ἐκεῖνο τὸν καιρό

ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ,
 προσῆλθεν Αὐτῷ ἑκατόνταρχος
 παρακαλῶν Αὐτόν καί λέγων·

ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στήν Καπερναοῦμ

τόν πλησίασε ἓνας ἑκατόνταρχος πού Τόν
 παρακαλοῦσε καί Τοῦ ἔλεγε·

- 6 - Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
 παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

- Κύριε ὁ δούλος μου ἔχει πέσει στό σπίτι,
παράλυτος καί βασανίζεται φοβερά.
- 7 **Καί λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς:**
- Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.
Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει:
- Ἐγὼ θά ἔρθω καί θά τόν θεραπεύσω.
- 8 **Καί ἀποκριθεῖς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη:**
- Κύριε, οὐκ εἰμί ικανός,
ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθῃς·
Ὁ ἐκατόνταρχος τοῦ ἀποκρίθηκε·
- Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος νά μπῆς κάτω
ἀπό τή στέγη μου·
ἀλλά μόνον εἰπέ λόγῳ
καί ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
πές ὅμως μόνο ἓνα λόγο καί θά γιατρευτῇ
ὁ δούλος μου.
- 9 **Καί γάρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπό ἐξουσίαν,**
ἔχων ὑπ' ἑμαυτόν στρατιώτας
(Ἐέρω πώς μπορεῖς νά τόν γιατρέψῃς μό-
νο μέ τήν προσταγή τοῦ λόγου Σου.) Για-
τί κι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος κάτω ἀπό
ἐξουσία κι ἔχω στή διοίκησή μου
στρατιῶτες·
καί λέγω τούτῳ, πορεύθητι,
καί πορεύεται,
καί ἄλλῳ, ἔρχου, καί ἔρχεται
καί τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο
καί ποιεῖ.
καί λέω στόν ἓνα «πήγαινε ἐκεῖ» καί πη-
γαίνει καί στόν ἄλλο «ἔλα ἐδῶ» καί

ἔρχεται καί στό δοῦλο μου «κάνε αὐτό»
καί τό κάνει.

10 **Ἀκούσας δέ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε
καί εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν·**

Ὅταν τόν ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, θαύμασε καί
εἶπε σ' ὅσους Τόν ἀκολουθοῦσαν:

- Ἀμήν λέγω ὑμῖν,
οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραήλ
ποσαύτην πίστην εὔρον.

Ἀληθινά σᾶς λέγω ὅτι οὔτε ἀνάμεσα
στούς Ἰσραηλίτες δέ βρῆκα τόση πίστη.

11 **Λέγω δέ ὑμῖν**

**ὅτι πολλοί ἀπό ἀνατολῶν
καί δυσμῶν ἤξουσι
καί ἀνακλιθῆσονται μετὰ Ἀβραάμ
καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ**

ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
Σᾶς διαβεβαιῶ λοιπόν, ὅτι πολλοί θά
ῤρθοῦν ἀπό Ἀνατολή καί Δύση καί θά
ἀνακλιθοῦν μαζί μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν
Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ στό τραπέζι τῆς
Βασιλείας τῶν οὐρανῶν,

12 **οἱ δέ υἱοί τῆς βασιλείας**

**ἐκβληθῆσονται
εἰς τό σκότος τό ἐξώτερον·**

ἐνῶ οἱ κληρονόμοι τῆς βασιλείας θά ἐκ-
διωχθοῦν στό μακρυνό σκοτάδι τοῦ Ἄδη·

**ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμός
καί ὁ θρυγμός τῶν ὀδόντων.**

ἐκεῖ θά κλαῖνε καί θά τρίζουν τά δόντια τους.

13 **Καί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ·
Ὑπάγε, καί ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω
σοι.**³

Ὑστερα εἶπε ὁ Ἰησοῦς στόν ἑκατόνταρχο·
Πήγαινε· κι ὅπως πίστεψες, ἔτσι ἄς γίνη.
Καί ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
Καί γιατρεύτηκε ὁ δοῦλος ἐκείνη τήν ὥρα.

---

³ α) Ἰδέα – γνώση. β) Βίωμα ἐμπιστοσύνης. Ἄλλο ἢ φιλοσοφική ἠθικολογία στό στόμα, κι ἄλλο ἢ καρποφορία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή μας.